

ADALET ve KALKINMA PARTİSİ T.B.M.M. Grup Başkanlığı
Tarih : 12.09.2007
Sayı : 2

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Organize Sanayi Bölgeleri Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun
Teklifi ve Gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Sayılarımla

M. Altan KARAPAŞAOĞLU

Bursa Milletvekili

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	-Plan ve Bütçe -Millî Eğitim -Kültür, Gençlik ve Spor			
Birinci Komisyon	Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bülge ve Köy			
Tarih:	30 Kasım 2007	P. No:	2/75	
Ad.Y.	Müdür	B.Şek.	B.Şek.	Gen.Şek.
M. Altan	M. Altan	M. Altan	M. Altan	M. Altan
BAŞKAN	M. Altan			

GENEL GEREKÇE

Günümüzde süratle gelişen teknoloji, çalışanların mesleklerini eğitim yoluyla sürekli geliştirmelerini, hatta bazen değiştirmelerini mecbur kılmaktadır. Özel sektör, bu nedenle çalışanları firma içinde ve dışında eğitime tabi tutmaktadır. Bu konuyu başarı ile gerçekleştiren sektörler ilerlemelerini sürdürebilmekte, çalışanlarını teknolojinin güncel seviyesinde eğitemeyen sektörler de gerilemektedirler. Bu konu ile ilgili başarılı bir örnek vermek gerekirse, Türkiye'de özellikle otomotiv sektörünün yan sanayisinin, çalışanlarını eğitime zorlaması ve bu eğitimler neticesinde çalışanların becerilerinin artmasına vesile olması, son on yılda ülkemiz otomotiv sanayinin ve ihracatının gelişimine çok fazla katkıda bulunmuştur.

Çalışanların, Milli Eğitim Bakanlığının örgün eğitimi kapsamında ve teknolojinin en üst seviyesinde sürekli eğitime tabi tutulması mümkün değildir. Ülkemizdeki meslek okulu sayısındaki yetersizlikler, bu okulları yurt çapında insan ve makine kaynaklarını her an teknolojinin en üst seviyesinde tutmanın maddi ve manevi güçlükler, dolayısıyla çağımızda son derece detaylanmış ve çeşitlenmiş olan yüzlerce değişik meslek kollarını örgün eğitim çerçevesinde vermenin gerçekçi olmadığı ülkemizdeki geçmiş tecrübelerle de bakılarak açıkça görülebilir. Tüm bunlar zaten ülkemiz şartlarından kaynaklanan bazı yetersizlikleri olan meslek okullarında, mesleklerin sadece ana unsurlarının öğretilmesine sebep olmakta, meslek icrasında önemli olan detaylara girilmesini engellemektedir.

Avrupa Birliği üyesi ülkelerde de geçmişte aynı sorunla karşılaşılışmıştır. Ancak bu sorun "Yaşam Boyu Eğitim" sistemlerinin kurulması, bu sistem içerisine özel eğitim kurumlarının, özel sektörün, kalkınma ajanslarının, iş kurumlarının, bazı bakanlıkların, sivil toplum örgütlerinin ve yerel yönetimlerin resmi ya da gayri resmi çeşitli işbirliklerin sağlanması ve bu işbirliğinin teşvik edilmesi, aynı zamanda meslek kollarının standardize edilerek standart eğitimler sonunda öğrencilere verilen sertifikaların akkredite edilmesi neticesinde, ülkeler ve Avrupa Birliği nezdinde tanınmasının sağlanmasıyla çözülmüştür. Ayrıca Avrupa Birliği'nde bu konuda çeşitli hibe ya da ucuz, uzun vadeli krediler şeklinde destekler mevcuttur.

Ülkemizde de benzer çalışmalar yapılmakta olup, iyi örnekler mevcut olmakla birlikte, kanuni altyapıdaki eksiklikler dolayısıyla çeşitli güçlüklerle karşılaşılmaktadır. Mesleklerin standartlarını belirlenmesi ve bu meslek dalında verilecek eğitimler sonunda eğitilenlerin aldıkları sertifikaların akkredite edilmesi görevi ile 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Kanun ile kurulmuş olan Mesleki Yeterlilik Kurumu kurulmuştur. Mesleki Yeterlilik Kurumunun kurulması bu güçlüklerin aşılması hususunda önemli bir adım olmuştur.

Yaşam boyu eğitim konusunda ihtiyaçların ve kaynakların en fazla yoğunlaştığı yerler, sanayi bölgeleridir. Özellikle Organize Sanayi Bölgelerinde yer alan işletmelerin yetişmiş-kalifiye eleman ihtiyaçlarının karşılanması ve teknolojik yeniliklere uyum yeteneklerini artırılması amacıyla "mesleki yeterlilik ve beceri eğitimini" düzenlenmesi elzemdir. OSB'ler, ülkemizde yaşam boyu eğitimin tanıtılması, yaygınlaştırılması ve böylelikle işsiz insanlarımızın meslek sahibi olmaları, dünya ile rekabette zorlanan sanayicimize ama özellikle KOBİ'lerimize kalifiye eleman yetiştirilebilmesi için uygun ortamlardır. Kurulmuş olan Mesleki Yeterlilik Kurumu aynı zamanda bu ortamda Yaşam Boyu Eğitim veren kuruluşların akkreditasyonunu da sağlayıp, verilen meslek eğitimin yurt çapında, hatta AB çapında da tanınmasını sağlayarak bu kuruluşların halk arasında saygınlığının artmasına da vesile olacaktır.

Tüm bu nedenlerle, Organize Sanayi Bölgelerinde sanayicinin isteği ve ihtiyaçları doğrultusunda ve sanayicinin maddi ve manevi katkılarının diğer çeşitli fonlarla beslenerek "Yaşam Boyu Eğitim" faaliyetlerinin yapılabilmesi, yapılacak eğitim çalışmalarının her bakımdan düzenleyecek organizasyonların kurulabilmesi, bu konuda sanayicilerin katkılarının vergiden düşülebilmesinin sağlanması amacıyla, katılımcıların bölge imar planlarında eğitim alanları olarak ayrılan yerlerde bu faaliyetleri yapmalarına imkan verilmesi amacıyla bu düzenlemeler yapılmıştır.

Ayrıca, OSB dahilinde mesleki ve teknik eğitimin geliştirilmesi amacıyla eğitim kurumların veya vakıf ve dernek gibi OSB'nin desteklediği diğer kurumların sunmuş olduğu eğitim hizmetleri dolayısıyla yürürlükteki vergi mevzuatına göre ödemeleri gereken KDV, ÖTV gibi dolaylı vergilerden muaf tutulması öngörülmektedir. Yine eğitim hizmeti sunan kurumların istihdam ettiği personelin ödemesi gereken gelir vergisinin tahakkuk ettirilmekte, ancak tutarın OSB ve eğitim kurumlarına aktarılması öngörülmektedir. OSB hesabında toplanan kaynağın eğitime hizmetlerine ve eğitim kurumlarına yönelik kullanımı ise her OSB'nin kendisine bırakılmaktadır.

Ayrıca, Organize Sanayi Bölgelerinin gerçekleşmesi için zorunlu görülen teknik alt yapılarla ilgili alanlarının OSB sınırları içinde değerlendirilmesi için Onaylı Sınır tanımı getirilmiştir.

ORGANİZE SANAYİ BÖLGELERİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 12/4/2000 tarihli 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesinde yer alan “Organize Sanayi Bölgeleri” ile “Katılımcı” tanımı değiştirilmiş ve “Katılımcı” tanımından sonra gelmek üzere “Onaylı Sınır” tanımı eklenmiştir.

“Organize Sanayi Bölgeleri: Sanayinin uygun görülen alanlarda yapılanmasını sağlamak, çarpık sanayileşme ve şehirleşme ile çevre sorunlarını önlemek, kaynakları rasyonel kullanmak, bilgi ve bilişim teknolojilerinden yararlanmak, imalat sanayi türlerinin belirli bir plan dahilinde yerleştirilmeleri ve geliştirilmeleri amacıyla, sınırları tasdik edilmiş arazi parçalarının imar planlarındaki oranlar dahilinde gerekli ticaret, eğitim, sosyal ve teknik altyapı alanları ve teknolojik geliştirme bölgeleri ile donatılıp planlı bir şekilde ve belirli sistemler dahilinde tahsis edilmesiyle oluşturulan ve bu Kanun hükümlerine göre işletilen mal ve hizmet üretim bölgelerini,”

“Katılımcı: Organize sanayi bölgelerinde bir işletmenin kurulması için parsel tahsisi veya satışı yapılan, maliki bulunduğu parselde üretimde bulunan veya müteşebbis heyet veya genel kurulun alacağı karar çerçevesinde, sosyal ve teknik altyapı alanları ile ticaret ve eğitim alanlarına ait parsellerin tahsisi veya satışı yapılan gerçek ya da tüzel kişiyi,”

“Onaylı Sınır: Yer seçimi sonucunda sınırları tasdik edilmiş OSB alanlarıyla birlikte, OSB'nin gerçekleşebilmesi için zorunlu olan ve Bakanlığın uygun gördüğü; bağlantı yolu, su isale hattı, su deposu, gölet, atık su ve yağmur suyu şebekeleri deşarj hattı, enerji nakil hattı, iletişim bağlantı hattı, doğalgaz bağlantı hattı, atık su ve temiz su arıtma tesisi, katı atık toplama ve bertarafı gibi benzeri tesislerin yapılacağı teknik altyapılara ilişkin tesis ve bağlantı hatlarının yer aldığı OSB dışındaki alanı,”

MADDE 2- 4562 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- OSB tüzel kişiliğı, OSB içinde mevcut sanayi tesislerinde ihtiyaç duyulan mesleki ve teknik eğıtimi geliştirmek amacı ile kurulmuş özel eğıtim  ğretim kurumlarına yardımda bulunmak, yenilerini kurmak veya kurulmasına katkıda bulunmak, bu amaca yönelik vakıf ya da dernek kurmak, kurulmuş veya kurulmakta olanlara iştirak etmek, yukarıda yazılı amaca uygun olarak bu eğıtim tesislerinde eğıtim gören öğrencilere burs vermek, bu tesislerde çalışan eğıtimci ve diğ r personelin maaş ve sair giderlerini karşılamak, bu tesislerin ihtiyaç duyduğu makine, alet, edavat giderlerini karşılamak, kendi bölgesi içinde bu amaca yönelik tesisler kurmak konularında yetkilidir.

Katılımcılar tarafından da eğıtim hizmetleri verilebilir. Ancak bunun için Milli Eğıtim Bakanlığının uygun görüşünün alınması şarttır.

OSB sınırları dahilinde, sanayi tesislerinde ihtiyaç duyulan ve  SB tüzel kişiliğinin onayladığı mesleki ve teknik eğıtimi veren gerçek ve tüzel kişiler, eğıtim hizmetlerine ilişkin gelir ve kurumlar vergisi hariç olmak üzere her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır. Bu kurumlara sanayiciler tarafından yapılan maddi yardımlar ile fiyat ve teknolojik uygunlukları OSB tüzel kişiliğince onaylanmış olan, eğıtime katkı sağlanması amacıyla yapılmış aynı yardımlar, yardımı yapan kuruluşun vergi matrahından düşülebilir. Aynı yardım olarak verilen eğıtim amaçlı makine ve teçhizat, 2 yıldan eski olamaz.

Eğıtim kurumlarında çalışan personele yönelik olarak tahakkuk eden gelir vergisi tutarının yüzde 25'i eğıtim hizmetlerinde kullanılmak üzere OSB'nin adına oluşturulan bir hesaba, yüzde 75'i ise hizmeti sunan tüzel kişiliğin hesabına yatırılır. OSB'nin nezdinde açılan hesapta toplanan paranın eğıtim hizmetlerine tahsisi ve kurumlara aktarımı konusunda her OSB, dağıtım kriterlerini çıkaracağı esas ve usullere göre kendisi belirler.

OSB Tüzel kişiliği, OSB dahilinde sunulan mesleki ve teknik eğıtim hizmetlerine yönelik olarak her yıl toplam gelirinin en az yüzde 5'i bir hesapta toplanır. Bu kaynak, belirlenecek esas ve usuller ile oluşturulacak dağıtım kriterleri çerçevesinde ilgili kurumlara kullanılır. Dağıtımda  ncelik, mesleki ve teknik eğıtim vermek amacıyla OSB dahilinde kurulmuş kuruluşların işletme harcamalarına verilir.”

MADDE 3- – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.